

Behandling i Fjor henvist til det Udvalg, som havde Toldlovsforslaget til Behandling, men at Udvalget paa Grund af sit Arbejde med denne store Sag ikke naaede til Forhandling om den foreliggende Sag. Deri ser jeg Grunden til, at der ikke i den afgivne Beretning er udtalt noget om denne. Jeg haaber, at hvad der ikke naaedes forrige Aar, maa kunne naas i Aar, og at vi maa komme til et Resultat ogsaa for denne Sags Vedkommende.

Tesdorpf: Jeg kan henholde mig til de Udtalelser, jeg tillod mig at fremkomme med i Slutningen af Samlingen i Fjor vedrørende denne Sag, og jeg skal kun, ligesom den foregaaende Taler, udtale Ønsket om, at alle disse Lovforslag og denne Sag i Særdeleshed maa blive hurtigt fremmede, saa at vi kunne komme til et endeligt Resultat. Dermed ville de mange, der ere afhængige af og interesserede i vor Sukkerindustri her i Landet, være bedst tjente.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Tolderlund: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til samme Udvalg, som nys blev nedsat angaaende Forslag til Lov om Toldafgifterne.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempelafgift af visse spirituøse Drikkevarer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3377 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Bramsen: Under Hensyn til den almindelige og efter min og manges Mening ganske berettigede Uvillie herhjemme mod dette Lovforslag og under Hensyn til den ikke ringe Skade, som dets Fremsættelse i Fjor forvoldte os og vore Interesser i Udlandet, noget vi i Dag have hørt bekræfte af den højtærede Minister i ret po-

sitive Oplysninger, vilde det have været ønskeligt, om Forslaget ikke var blevet fremsat paa ny, saa meget mere som den højtærede Minister dog ikke har nogen Grund til at nære noget som helst Haab om, at han vil kunne føre dette Lovforslag igennem. Men med den af den højtærede Minister ved Lovforslagets Fremsættelse givne Motivering se vi altsaa alligevel Lovforslaget her igen, hvorefter det vil være overladt dette høje Ting og det Udvalg, som forventelig bliver nedsat til dets Behandling, at foreslaa en anden Lov end den foreliggende, som kunde give Staten den fornødne Kompensation. Vi vare allerede i forrige Samling i Udvalget beskæftigede med at søge et Grundlag for en saadan Kompensation, og den Gruppe, som jeg tilhører, vil ogsaa i Aar være stemt for at forsøge at finde det.

At indlade sig paa en Drøftelse af selve Lovforslagets Enkeltheder anser jeg for unødvendigt. Jeg kan for mit Vedkommende henvise til den Kritik, jeg fremsatte første Gang, vi havde Lovforslaget til Behandling i dette høje Ting.

Johansen: Jeg finder det ganske rimeligt, at Ministeren har forelagt Lovforslaget, saaledes som han forelagde det i Fjor, thi vi kom jo ikke til Ende med Behandlingen, hverken af dette eller af de andre Forslag, der her have været behandlede, og Ministeren kan jo ikke vide, da vi ikke havde tilkaldt ham i Udvalget, hvorledes vi stillede os til Forslaget, saa meget mindre som Udvalget næppe heller var fuldstændig klar over sin Stilling til det. Jeg mener derfor, at det er rigtigt, at det er forelagt igen, men jeg finder paa den anden Side ikke nogen Anledning til at komme ind paa en Debat vedrørende dette Forslag, da jeg betragter denne Behandling som en Fortsættelse af den Forhandling, der førtes i Fjor.

Reedtz-Thott: Jeg skal ikke indlade mig paa at diskutere den Form, som dette Lovforslag har faaet. Jeg vil altsaa kun acceptere det, saaledes som det foreligger, som et Forhandlingsgrundlag, og idet jeg i det hele taget mener, at Situationen i Aar er saaledes, at Behandlingen af disse Sager kun er en Fortsættelse af Forhandlingerne i Fjor, finder jeg heller ingen Anledning til at føje noget til mine Udtalelser om denne Lov og om Loven om Arveafgift, som jeg i Fjor havde Lejlighed til udførligt at kritisere, og jeg har ikke forandret min Opfattelse af disse Loves mindre